

РЕШЕНИЕ

№ 3437

гр. София, 26.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав,
в публично заседание на 19.05.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Десислава Корнезова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **2774** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от АПК във вр.чл.112, ал.1, т.4 от Закона за здравето /ЗЗ/.

Образувано е по жалба на А. К. П. срещу Експертно решение № 90751 на Националната експертна лекарска комисия /НЕЛК /, специализиран състав по неврологични, УНГ и С., взето на заседание № 136, проведено на 23.12.2022г.

В жалбата се твърди, че решението на НЕЛК е незаконосъобразно, защото видът и степента на увреждането на трайно намалената работоспособност е неправилно определен в несъответствие с разпоредбите на НМЕ. Посочва се, че решението е взето на формално основание, без да се извърши преглед и да се съобрази действителното здравословно състояние. Слуховото протезиране на можело да компенсира негативните последици относно намаляването на слуха, както и липсвало единно правило за определяне на компенсирането на слуха от такава протеза.

В проведеното съдебно заседание жалбоподателят А. К. П., редовно призован се представлява от адв. И. И., който поддържа жалбата и моли да бъде постановено решение, с което същата да бъде уважена.

Ответникът - Национална експертна лекарска комисия, чрез процесуален представител юрк. П. Г. оспорва жалбата. Депозирано по делото е писмено становище изх. № Ю-121/17.03.2023г. от юрк. П. Г., в което се посочва, че при постановяване на решението, специализираният състав се е произнесъл въз основа на наличната медицинска документация, като са взети предвид всички относими доказателства, а формираните изводи са подробно мотивирани. Правилно и в съгласие

с действащата нормативна уредба е определен 15% ТНР и срока на инвалидизация. В хода на проведеното административно производство не са били допуснати процесуални нарушения, актът е постановен от надлежен орган в рамките на неговите правомощия, функциониращ в надлежен състав, както и е спазена писмената форма, като условие за неговата действителност. Заявено е искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованите страни - Агенция за хора с увреждания - [населено място], Регионална дирекция "Социално подпомагане"- [населено място] и ТП на НОИ- [населено място] са редовно призовани, но не изпращат представители, които да изложат становище по основателността на оспорването на акта.

Административен съд София-град, след като прецени доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С Експертно решение № 90014 на Трудова експертна лекарска комисия, към „Национална кардиологична болница“ ЕАД- [населено място], взето на заседание № 93, проведено на 03.10.2022 година, по повод освидетелстване на жалбоподателя А. К. П., е определена обща оценка на работоспособността 15 % трайно намалена работоспособност за срок от три години - до 01.10.2025г. Общата оценка на ТНР от 15 % е установена при водеща диагноза: „отосклероза, засягаща овално прозорче, необлитерираща“. Посочено е основното заболяване на жалбоподателя, както следва: „отосклероза, засягаща овално прозорче, необлитерираща“. След извършен преглед на медицинската документация е посочена анамнеза: през м.11.2020г. проведена стапедопластика вляво, с оплакване от болки и заглъхване на ушите, шум и намален слух. Едностранно слухопротезиран през м.01.2021г. Предоставя аудиограма от м.09.2022г.- данни за средна слухова загуба: дясно ухо- 62 dB, ляво ухо- 69 dB.

С оспорваното Експертно решение № 90751 на НЕЛК от заседание № 136/23.12.2022г. е потвърдено ЕР № 90014/03.10.2022г. на ТЕЛК по всички поводи и относно крайния процент ТНР от 15%. Посочена е водеща диагноза: „отосклероза, засягаща овално прозорче, необлитерираща“. Общо заболяване: „отосклероза, засягаща овално прозорче, необлитерираща“. Като противопоказни условия на труд са посочени наднормен шум и вибрации. Касае се за двустранен неврит на слуховите нерви с функционален дефицит в степен на тежко чуване.

По делото са приети писмените доказателства, съдържащи се в медицинското експертно досие на А. К. П..

По делото е изслушано и заключение на извършената съдебно - медицинска експертиза от вещото лице д-р Д. Г. М., изготвено въз основа на приетата по делото медицинска документация. При запознаване с приложената медицинска документация е установено, че жалбоподателят има двустранен неврит на слуховите нерви с функционален дефицит в степен на тежко чуване, за дясно ухо- 62 dB , ляво ухо- 66 dB. Извършено е било слухопротезиране. Според становището на д-р М. установените заболявания, от които страда жалбоподателя към момента на освидетелстването са изцяло отразени в експертното решение на НЕЛК, като водещата диагноза е: „двустранна отосклероза“ Съобразно водещата диагноза, трайно намалената работоспособност на А. К. П., съобразно заложените критерии в НМЕ към дата 23.12.2022г. е 15%.

При така установените факти, Административен съд София-град, достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, защото е депозирана от надлежна страна и в законоустановения срок, считано от 25.01.2023г. и срещу акт, подлежащ на контрол за неговата законосъобразност.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Обжалваното решение на НЕЛК е издадено от компетентен орган, съгласно императивната разпоредба на чл. 49, ал. 1, във връзка с чл. 43, т. 1 от Правилника за устройството и организацията на работата на органите на медицинската експертиза и на регионалните картотеки на медицинските експертизи /ПУОРОМЕРКМЕ, обн. ДВ, бр. 34/04.05.2010 г./ - от специализиран състав на НЕЛК по неврологични, УНГ и С., определен съобразно водещата диагноза на освидетелстваното лице. Съобразена е и разпоредбата на ал. 2 на чл. 49, съгласно която консултациите на останалите специализирани състави на НЕЛК се вписват в експертното решение и са неразделна част от мотивите му. Експертното решение не се подписва от консултиращите състави. Спазени са и разпоредбите на чл.18, ал.3, ал.4 от ПУОРОМЕРКМЕ. Оспореното решение е издадено в законоустановената форма /чл.49, ал.1 от ПУОРОМЕРКМЕ във вр.чл.59, ал.1 и ал.2 от АПК/, както и съдържа всички посочени в чл.61, ал.2 от НМЕ реквизити.

Решението е постановено при липса на допуснато съществено нарушение на административнопроизводствените правила. Актът и преписката в тяхната цялост, съдържат фактите, обосновали произнасянето на административния орган. С оглед изложеното не са налице основания за отмяна на оспореното решение по см. на чл.146, т.1, т.2 и т.3 от АПК.

Съгласно чл.142, ал.1 от АПК, съответствието на административния акт с материалния закон се преценява към момента на издаването му, а съгласно, ал. 2, установяването на нови факти от значение за делото след издаване на акта се преценява към момента на устните състезания.

Съгласно чл.101, ал.7 от Закона за здравето /ЗЗ/ принципите и критериите на медицинската експертиза, редът за установяване на временна неработоспособност, видът и степента на увреждане, степента на трайно намалена работоспособност, потвърждаване на професионална болест, както и условията и редът за извършване на медицинска експертиза по чл. 103, ал. 3 се определят с наредба на Министерския съвет. В случая приложима е Наредбата за медицинската експертиза (Приета с ПМС № 120 от 23.06.2017 г., обн., ДВ, бр. 51 от 27.06.2017г., в сила от 27.06.2017г.), съгласно чийто чл.3, ал.2, експертизата на трайно намалената работоспособност, на вида и степента на увреждане на лицата, придобили право на пенсия за осигурителен стаж и възраст по чл.68 от КСО, се осъществява от ТЕЛК и НЕЛК в съответствие с правилата в глава четвърта "Експертиза на трайно намалена работоспособност и на вида и степента на увреждане".

Обжалваното решение е постановено в съгласие с относимите материалноправни разпоредби и липсва основание за неговата отмяна по чл.146, т.4 от АПК. Съгласно чл.62 от НМЕ, видът и степента на увреждането/степента на трайно намалената работоспособност се определят въз основа на представената медицинска документация, обективираща степента на увреждане и функционален дефицит на заболелия орган и/или система, и при необходимост - въз основа на подробна клиничко-експертна анамнеза, задълбочен клиничен преглед и насочени лабораторни и функционални изследвания.

При постановяване на атакуваното решение са съобразени всички писмени

доказателства удостоверяващи обективните находки и документирани такива относно здравословното състояние на А. К. П.. Определящо за правилността на експертното решение е законосъобразното приложение на разпоредбите на Приложение № 1 към чл.63, ал.1 от НМЕ, по реда на което се извършва преценка на установеното увреждане, стадият на неговото развитие и обусловеният функционален дефицит, както и съобразяването на процента ТНР (вида и степента на увреждане) със степента на установения функционален дефицит, като при наличие на множествени увреждания, посочени като отправни точки в приложение № 1, процентът на трайно намалената работоспособност (вида и степента на увреждане) се определя по Методиката за прилагане на отправните точки за оценка на трайно намалената работоспособност (вида и степента на увреждане) в проценти.

В случая, с обжалваното решение е определена ТНР от 15 %, установена въз основа на представената медицинска документация.

Спорен между страните по делото е въпросът относно действителния процент на трайно намалена работоспособност на оспорващия, чието разрешаване е определящо за извода за правилно приложение от административния орган на материалния закон - по отношение на преценката на установеното увреждане, стадият на неговото развитие и обусловеният функционален дефицит според Приложение № 1 към чл.63, ал.1 от НМЕ.

Не се констатират различия между приетото в съдебното производство експертно заключение на д-р Д. М. и оценката на работоспособността направена в административното производство, което води до извода, че не са налице нарушения на материалноправните разпоредби при постановяване на процесния акт и съставляващи основание за отмяната му. Твърдението на оспорващия за здравословно състояние, различно от описаното в експертното решение на НЕЛК по отношение на водещата диагноза и общото заболяване, не се установява от събраните по делото доказателства. Преценката за здравословно състояние изисква специални знания в областта на медицината, каквито съдът не притежава, своите изводи за основателност, респ. за неоснователност на оспорването, той извежда с помощта на вещи лица, които имат съответната специалност.

От приетата по делото съдебно - медицинска експертиза се установява, че дефинираният процент ТНР от НЕЛК съответства на здравословното състояние на А. К. П. към дата- 23.12.2022г. Съдът възприема изцяло становището на вещото лице д-р Д. М., което потвърждава водещата диагноза и общото заболяване на А. К. П., като посочва съответните на тях 15 % по Приложение № 1 към чл. 63, ал. 1 от НМЕ.

Съгласно нормата на чл.63, ал.3 от НМЕ "При наличие на множествени увреждания, посочени като отправни точки в приложение № 1, крайният процент на трайно намалената работоспособност (вида и степента на увреждане) се определя по Методиката за прилагане на отправните точки за оценка на трайно намалената работоспособност (вида и степента на увреждане) в проценти съгласно приложение № 2."

Съгласно т. III от Методиката по Приложение чл.63, ал.3 от НМЕ /в редакцията преди изм. ДВ.бр.10/2023г. в сила от 31.01.2023г./ "Когато са налице няколко увреждания, независимо дали са за заболявания от общ характер, или за заболявания с причинна връзка, за всяко от които в отправните точки за оценка на трайно намалената работоспособност/вид и степен на увреждане е посочен отделен процент, оценката на трайно намалената работоспособност/вид и степен на увреждане се определя, като се

взема най-високият процент по съответната отправна точка на най-тежкото увреждане. Останалите проценти за съпътстващите увреждания не се вземат предвид при оценката, но се изписват в мотивната част на експертното решение”.

В случая НЕЛК е изчислила крайния % ТНР, приемайки за основа фиксирания такъв за съществуващата водеща диагноза „двустранна отосклероза“, а именно: 15%, съгласно част III, раздел 1, т.2.1.1 от Приложение № 1 към чл.63 от НМЕ.

Действително в експертните решения на ТЕЛК и НЕЛК по отношение на намаления слух на лявото ухо на жалбоподателя са посочени различни стойности, съответно: 69dB и 66dB, които не съответстват на тези по медицинската документация, а именно: 59dB. Макар да е налице визираното разминаване при формирането на крайната оценка на функционалния дефицит и при извършената корекция на показателя на полезно действие на слуховата протеза с 20dB, правилно е определен 15 % ТНР за намалената загуба на слуха с тежко чуване, при отчитане на по-добре чуващото ухо относно възприемането на разговорна и шепотна реч.

Издадените актове очертават по разбираем и несъмнен начин в конкретика действителното здравословно състояние, като в тях са описани по изискуемия от закона способ относимите факти и обстоятелства. Налице е коректно цитиране на нормативните правила, вкл. цифровото им означение, доколкото направеното изложение на степента на трайно намалена работоспособност и нейната оценка са формулирани изчерпателно. Следователно, А. К. П. е бил наясно с функционалното състояние на заболялия орган и организма като цяло и е бил в състояние да проведе защитната си позиция, както в хода на развитото се административно производство, така и в съдебната фаза на процеса. Настоящият състав споделя разбирането, че нарушение на процесуалните правила от категорията на съществените, което винаги води до отмяна на акта е само онова, което е довело до пълна невъзможност освидетелстваното лице да разбере какво е здравното заключение относно трайно намалената му работоспособност и кои относими норми от действащото законодателство, следва да бъдат приложени. От самото начало на образуваното административно производство А. К. П. е узнал какво е установеното увреждане, стадият на неговото развитие и обусловеният функционален дефицит, той по никакъв начин не е бил лишен от възможността да организира своята защита и да подаде жалба първоначално срещу експертното решение № 90014/03.10.2022г. на ТЕЛК, а в последствие и жалба срещу експертно решение № 90751/23.12.2022г. на НЕЛК.

Въз основа на изложеното и след като провери законосъобразността на атакуваното експертно решение по реда на чл.168 от АПК, съдът заключава, че същото е законосъобразно- постановено е от компетентен орган, без да са били допуснати процесуални нарушения и в изискуемата форма, както в съответствие с материалноправните разпоредби на НМЕ. Жалбата на А. К. П. се явява неоснователна и подлежи на отхвърляне.

С оглед изхода от спора, на основание чл. 143, ал. 3 АПК във връзка с чл. 37 ЗПП и чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ в полза на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 100.00 /сто/ лева.

Така мотивиран, Административен съд София-град на основание чл.172, ал.2 от АПК

Р Е Ш Е Н И Е:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. К. П. срещу Експертно решение № 90751 на Националната експертна лекарска комисия /НЕЛК /, специализиран състав по неврологични, УНГ и С., взето на заседание № 136, проведено на 23.12.2022г.

ОСЪЖДА А. К. П. ЕГН [ЕГН] от [населено място],[жк], ул.“207-ма“, [жилищен адрес] да заплати на Национална експертна лекарска комисия с адрес: [населено място], [улица] сумата от 100.00 /сто/ лева на основание чл.143, ал.3 АПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния Административен съд на Република България.

ПРЕПИС от съдебния акт да се връчи на страните в процеса на основание чл.138 АПК.

Съдия: